

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201513
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6618201513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu S. V., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom O. XX, XXX XX K., právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A Lučenec, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o zaplatenie 1.353,61 Eur s príslušenstvom, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 4Csp/30/2018 - 118 z 18. októbra 2018, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní žalovaného **z a s t a v u j e**.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e**.
- III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec, (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 18. 10. 2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.353,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.353,61 Eur od 15. 05. 2018 do zaplatenia, a to v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, eventuálne neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na základe Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile č. 5108146431 zo dňa 12. 12. 2005 zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. (III. výrok).

2. Prvoinštančný súd po právnej stránke vec posúdil podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 657, § 517 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 6, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a) až i), § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom a účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“).

3. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca dňa 09. 12. 2005 vyplnil žiadosť o vydanie karty T-Mobile, ktorou požiadal o vydanie kreditnej karty a poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 18.000,- Sk (597,49 Eur), so štandardnou mesačnou splátkou 600,- Sk (19,92 Eur) (ďalej len „zmluva o úvere“). Konštatoval, že zmluva o úvere obsahuje len identifikačné údaje dodávateľa a spotrebiteľa, pričom výška úrokovej sadzby úveru, RPMN, splatnosť jednotlivých splátok úveru, priemerná hodnota RPMN ani celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

neboli v zmluve o úvere uvedené. Prvoinštančný súd na základe kontroly jednotlivých náležitostí zmluvy o úvere podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ dospel k záveru, že vzhľadom na druh poskytnutého úveru (revolvingový úver), v tomto neboli uvedené údaje, a to počet splátok, RPMN, a ani výpočet nákladov, ktoré boli zahrnuté do výpočtu RPMN. Napriek absencii týchto náležitostí konštatoval, že revolvingový úver je charakteristický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále spláca úver, pričom časť prostriedkov sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu, a preto počet splátok a jeho konečnú splatnosť dopredu nemožno určiť. Podľa názoru súdu prvej inštancie, absencia týchto údajov nie je porušením § 4 ods. 2 písm. a) ZoSÚ. K rovnakému záveru dospel aj pri chýbajúcom údaji o výške RPMN, keďže ZoSÚ v ustanovení § 3 ods. 6 výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN. Keďže sa jednalo o revolvingový úver nebolo možné absenciu údaju o výške RPMN sankcionovať poskytnutý úver bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. Na druhej strane však konštatoval, že v zmluve o úvere absentuje údaj o výške ročnej úrokovej sadzby a iných poplatkoch a nakoľko veriteľ v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ, nemôže požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o úvere uvedené. Z tohto dôvodu mal okresný súd za to, že žalovaný mal nárok len na zaplatenie sumy čerpaného úveru, bez riadneho úroku a poplatkov, nakoľko tieto si v zmluve o úvere nedojednal. Prvoinštančný súd mal na základe predložených listinných dôkazov preukázané, že žalobca vyčerpal úverový rámec vo výške 4.612,42 Eur a do podania žaloby uhradil žalovanému sumu 5.966,03 Eur čo je o 1.353,61 Eur viac ako mal uhradiť. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú posúdil v zmysle § 107 ods. 1 a 2 OZ a dospel k záveru, že právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremiňalo ani v subjektívnej 2 ročnej, a ani v objektívnej 3 ročnej lehote.

4. Vo vzťahu k nároku žalobcu, ktorý sa okrem vydania bezdôvodného obohatenia domáhal aj určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, eventuálne neplatnosti zmluvy o úvere, okresný súd mal za to, že predmetná zmluva netrpela takou vadou, ktorá by spôsobovala jej absolútnu neplatnosť, a preto ju považoval za platne uzavretú. Uviedol, že v zmysle ZoSÚ sa spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov pri absencii RPMN. Napriek tomu, že zmluva o úvere uvedený údaj neobsahovala, súd prvej inštancie absenciu tejto náležitosti zmluvy nepovažoval v zmysle § 3 ods. 6 ZoSÚ za nedostatok spôsobujúci bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere, nakoľko išlo o revolvingový úver. Bezdôvodné obohatenia žalovaného bolo spôsobené nárokováním si úrokov a poplatkov, ktoré sa žalovaný so žalobcom v zmluve nedojednal, a na ktoré nemal právny nárok, pričom ich nedojednanie nebolo v zmysle ZoSÚ sankcionované bezúročnosťou a bez poplatkovosťou úveru. Z tohto dôvodu prvoinštančný súd návrh žalobcu na určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, eventuálne neplatná zamietol. Nakoľko žalovaný bezdôvodné obohatenie žalobcovi po doručení predmetnej žaloby nevydal, dostal sa do omeškania s jeho vydaním, a preto si žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby až do zaplatenia, ktorý nárok okresný súd žalobcovi priznal.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom dospel k záveru, že v konaní mal plný úspech žalobca, a preto mu priznal nárok na náhradu trov konanie vo výške 100%.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobca aj žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

7. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výroku, ktorým ho zaviazal na plnenie (I. výrok) a závislom výroku o trovách konania (III. výrok). Svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil v odvolaní napadnutom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania, prípadne aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu a vec tomuto vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného považoval rozsudok vo vzťahu k jeho výroku I. a III. za správny. Uviedol, že argumentácia žalovaného je nenáležitá a nespôsobilá spochybníť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalobca podal odvolanie voči zamietajúcejmu výroku rozsudku súdu prvej inštancie (II. výrok) a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom II. výroku zmenil tak,

že tomuto vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov odvolacieho konania alternatívne, aby v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a veci mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesúhlasil s tvrdením

10. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že údaj o RPMN, vzhľadom na charakter revolvingového úveru, je objektívne neurčiteľným. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27. 01. 2011, v ktorom odvolací súd uviedol: „Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné.“ V tomto smere poukázal aj na rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/176/2012, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/322/2015, sp. zn. 5Co/478/2015 a sp. zn. 17Co/1001/2015. Podľa názoru žalobcu dikcia ZoSÚ v časti upravujúcej obligatórne náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch je jasná. Poukázal na to, že charakter poskytovaného revolvingového úveru nemôže ospravedlniť neuvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere presným údajom, pričom v čase podpisu zmluvy je možné ustáliť, vo vzťahu k určitej časovej perióde čerpania úveru, hodnotu údajov potrebných na výpočet RPMN.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a závislého výrok o trovách konania III. výrok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Žalovaný podaním zo dňa 20. 06. 2019 zobral svoje odvolanie zo dňa 09. 05. 2019 v celom rozsahu späť.

15. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

16. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

17. Žalovaný svojím vlastným dispozičným úkonom zobral svoje odvolanie v celom rozsahu späť, a preto odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného v súlade s § 369 ods. 3 CSP a odvolacie konanie v rozsahu odvolania žalovaného zastavil. Z tohto dôvodu bolo predmetom odvolacieho konania len preskúmanie výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a závislého výroku o trovách konania (III. výrok).

18. Odvolací súd tak pristúpil k preskúmaniu rozsudku vychádzajúc zo žalobcom formulovaného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol je správny. Námietky žalobcu nepovažoval odvolací súd za spôsobilé privodiť zmenu, či dokonca žalobcom navrhované zrušenie odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu. Prvoinštančný súd vykonal riadne dokazovanie, adekvátne vyhodnotil jednotlivé dôkazy a vyvodil z nich správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správne právne normy. Žalobca v odvolaní neformuloval žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd dostatočne a zrozumiteľne nevyporiadal.

19. Odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, a ktoré si odvolací súd osvojuje.

20. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, ak vzhľadom na zákonnú právnu úpravu vzťahujúcu sa na stranami sporu uzavretú zmluvu o úvere nebolo možné určiť, že poskytnutý úver bol bezúročný a bezpoplatkov.

21. V predmetnom spore žalobca ako dlžník uzavrel so žalovaným ako veriteľom zmluvu o aktivácii Karty T-Mobile, na základe ktorej bolo žalobcovi umožnené čerpať finančné prostriedky v maximálnej výške 18.000,- Sk t. j. 597,49 Eur (úverový rámec), ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v štandardných mesačných splátkach po 600,- Sk t. j. 19,92 Eur. Súd prvej inštancie v tomto prípade správne aplikoval ustanovenie § 3 ods. 6 ZoSÚ, nakoľko išlo o revolvingový úver, ktorý bol automaticky obnovovaný a čerpaný prostredníctvom kreditnej karty. Bolo len na vôli žalobcu ako často, a v akom rozsahu bude čerpať finančné prostriedky v rámci úverového rámca a teda nebolo možné pri vzniku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN. V tomto prípade postačovalo, ak žalobca bol písomne informovaný o parametroch určených v ustanovení § 3 ods. 6 ZoSÚ, čo podľa názoru odvolacieho súdu splnené bolo. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že ani nenaplnenie informačnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 3 ods. 6 ZoSÚ poslednej vety, nie je sankcionované bezúročnosťou a bez poplatkovosťou úveru.

22. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na znenie § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

23. Súd prvej inštancie správne vec právne posúdil s prihliadnutím na citované ustanovenie, ak dospel k záveru, že napriek absencii údajov o RPMN, nemohla byť zmluva o úvere v spojení s § 3 ods. 6 ZoSÚ považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Novelou zákona č. 568/2007 došlo s účinnosťou od 01. 01. 2008, aj k zmene pôvodného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, a to tak, že nové znenie tohto ustanovenia pod § 4 ods. 2 písm. j) znelo: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“

24. Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca od 01. 01. 2008 vyžadoval od dodávateľa, aby aj zmluva o revolvingovom úvere obsahovala údaj o RPMN, ktorá mohla byť približne vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere túto povinnosť žalovaný ako dodávateľ nemal.

25. Rovnako odvolací súd nevidel žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť zmluva úvere absolútne neplatná, pričom ani samotný žalobca nekonkretizoval dôvod, pre ktorý by mala byť zmluva o úvere určená za neplatnú.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu v rozsahu podaného odvolania žalobcom, čo do výroku II., ako vecne správny potvrdiť (§ 387 ods. 1,2 CSP).

27. Odvolací súd preskúmal aj závislý výrok o trovách konania (III. výrok), pričom dospel k záveru, že tento nie je správny. Žalobca nemal v konaní úspech v rozsahu 100%, keďže žalobou so zloženým petitom sa domáhal viacerých samostatných nárokov. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že bol úspešný vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný na plnenie (vydanie bezdôvodného obohatenia), avšak nebol úspešný v časti, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. Z tohto dôvodu mal súd prvej inštancie rozhodnúť o trovách konania podľa pomeru úspechu a neúspechu v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Nakoľko však žalovaný zobral odvolanie späť v celom rozsahu, a v odvolacom konaní platí princíp „reformatio in peius“ podľa ktorého podanie odvolania nemôže zhoršiť postavenie toho, kto opravný prostriedok podal, odvolací súd preto potvrdil aj závislý výrok o trovách konania (III. výrok).

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo..

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane

30. Žalovaný svojím procesným úkonom (späťvzťahom odvolania) procesne zapríčinil zastavenie odvolacieho konania v tejto časti, čím žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP. Na druhej strane však žalobca nebol úspešný v odvolacom konaní v rozsahu ním podaného odvolania, a preto by vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému. Z tohto dôvodu rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov konania.

31. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).